

Grundlovsdagen den 5. Juni holdes A. S. Føroya Banki lukket hele Dagen.

Sidste Betalingsdag for Vexler, forfaldne 2. Juni, bliver saaledes Mandag den 4. Juni.

A. S. FØROYA BANKI.

Fiskiskapur Noregs.

19. mei vóru flingur í alt 59.2 mill. og harav farnar í salt 32.3 mill.

Undanfarnu ár var veiðan um somu tíð:

1927 59,3 mill., harav saltað 33,3 mill.	
1926 78,9 —	40,7 —
1925 49,3 —	28,0 —
1924 52,6 —	29,3 —
1923 43,5 —	22,8 —
1922 43,1 —	20,4 —
1921 36,6 —	18,1 —
1920 34,3 —	20,9 —

Sum herav sæst, er árið av teim bestu fiskiárum í Noregi. Á Finnmarki fúa fiskimenn 9—12 oyr. fyrri kg. av slegdum fiski.

Fiskiskapur Íslands.

Fiskiteigjar Ísland greiðir 19. mei frá at hin samanlagda veiðumongdin er:

Stórus torskur.....	23900 tons.
Smáfiskur.....	3491 —
Hýsa.....	1014 —
Seiður.....	2375 —

Íslamsans 30810 tons.

Ímóti 27117 tons um somu tíð íffor. Alt roknað í turrum klippfiski.

Hvat veiðan er í Føroyum kann ikki faast at vita við vissu enn; men um 1½ til 2 ár kemur út bók, ið eitur »Fiskeriregning for Aaret 1928« (tann fyrri 1927 er enn ikki komin) og har verða áftandi tol.

Árið í ár hevur til dags ivaleyst verið av bestu fiskiárum fyrri føroyskum skipum, men hvat statistikki viðvikur eru vit ikki longur framm í ár enn undanfarnu ár.

Hóast Logtingið hevur haft málið um betri statistik til viðgerðar og greitt tað av hondum til ríkisstjórnina í uppskotið, er einki komið av skafti. Tað er sum vant hin forfara administratiónsleiðin, ið enn ikki er gingin at enda.

Grannalondini halda tað vara um at hava fiskiskapsstatistik einaferð um vikuna. Her sláa vit okkum til táls við orðatakinim: »Leingi er tað ið væl skal vera«.

Fiskasolan og fiskaprisirnir her. Ráfiskaprisirnir lógu í vár um 17 oyrir kg. yvihovur; men nú verður ikki givið meira enn 11 fyrri stórt og 10 fyrri smátt, um nakað hevði verið at fiska.

Saltfiskaprisirnir vóru at byrja við góðir. Tær fyrstu sluppinar, sum heim komu flugu 38 oyrir fyrri kg.; men hann fell brátt, og so seldu eisini tær flestu sluppir meira ella minni í Íslandi fyrri ein pris, sum lá um 10—14 ísl. oyr. kg. eurs 121,70, tað var ikki stórt betri prisur, enn her beyðst; men so spardu menn tíð við at sleppa frá at koma heim og flugu peningin í hondina. Við útgangin av apríl mánaði høvdu føroysk skip selt í Reykjavík 3830 skpd. og á Havnafríði 1560 skpd. roknað út til fullvirkaðum fiski.

Hin vanligi prisurin sum seldur var fyrri her frá skipum var 32—33 oyr. kg.; men einstakir menn, sum endaliga vildu hava smærri mongir av góðum saltfiski góðu 34—35 oyr. kg. ið tað vóru ikki fíðandi rúgvur, ið fóru fyrri hendar pris.

Nækrar fáar sluppir lógu so væl fyrri, at tær sluppu av við veiðuna til hendar pris; men eftirspurnin til hendar pris var so lítil og útbóðið so stórt, at tað ongan ávirkan hevði á meginøluna.

Einstakir menn, ið hava minni av viti enn av illvilja á Fiskimannafelagnum, hava roynt, at loypa út í orð, at felagið spælir undir við keypmannum til tess, at halda prísirnir niðri og at bert einstakir valvildarhandlismenn royna at bróta út. Tílkum mosni trýr sjálvsagt eingin uttan hann, ið bæði er óndur og fávitskurur, tað er íll tekin, at slíkt skil hoyrast.

Tær kreftir, ið áseta fiskaprisirnir liggja sjálvsagt uttanfyrri tað umráðið, sum Føroya fiskimannafelag rokkur framat; men eru Føroya fiskimenn og arbeidara hugaðir til at fáa tað mest moguliga fyrri sín fisk og til at fáa sínar vorur fyrri bilgasta pris, so mugu teir gera sum vitugir men aðra staðni: Ganga saman í keypsfelag. Har til krevist álít á sínar egnu menn

og samhugi, men ikki illgruni og sundurlyndi.

Ur Føroyum.

Tórshavn.

Thorshavns Byraad.

Byraðet afholdt ordinært Mode, Fredag den 25. Maj. Fremmødte var alle Raadets Medlemmer, med Undtagelse af Evensen og Mitens.

De vigtigste Sager, der behandlede, var Spørgsmaalet vedrørende Opkørslen fra Havnen, fra Vestre og Østre Vang. Der var ikke nogen Enighed om den af de mest kompetente foreslaede Opkørsel fra Vægsbotn igennem »Molledammen« op mod »Boysens garde«, og videre hennad »Niels Finsens gota«, gennem »Niels Winthers gota« tværs over »Torsgotu«, for at opnaa den letteste Forbindelse med Statsvejen, og videre i Byens vestlige Del.

Opkørselen fra Kajanlægget til Byens østlige Del er blevet et sædvanligt Diskussionsomne, idet det volder D'Herr, de allerstørste Vanskeligheder til at blive enige om dette Spørgsmaal, særlig da Mole- og Kajbygning ved Thorshavn i alle dens Enkeltheder og Konsekvenser har været et Misforstaaelse lige fra dette Arbejdes Begyndelse og, uden Tvivl, i de kommende Tider vil staa som et sorgelig Bevis paa saavel Ledelsens af Byens Raad, som de embedsmæssige Ingeniørkontorer her paa Færøerne, som »sover sølle Vandes«, Hvad der er sket ved Molchbygningen i Thorshavn, ved Kaj- og Vejanlæggene sammesteds, kan udtrykkes i en ganske kort Sætning: Thorshavns Ræds Odelæggelse etc.

Om Reguleringen af Aarvegur var Meningerne naturligvis ogsaa delte, men det lod alligevel til at »Willens« var til at udlittere dette Arbejde endnu en Gang, til Trods for de af Vandbygningssvæsenet allerede indhentede Tilbud paa henholdsvis ca. 17.000 Kr. og 21.000 Kr., hvorefter alle interesserede Entreprenører, Haandværkere i alle Brancher, som enhver handlig Mand, har et meget solidt Grundlag til at rette sig efter, ved Indgivelse af Tilbud. Solidt, ja, det er der vel ingen Grund til at tvivle om, eftersom selve Vandbygningssvæsenet, for at overbevise sig om dets Beregningers Holdbarhed, har forsogt sig ved at indhente Tilbud fra Folk, der arbejder ved Kaj- og Vejanlæggene.

Det vedtoges alligevel med 3 Stemmer, at udbjude Reguleringen af Aarvegur i Licitation endnu en Gang.

Store Nordiske.

I »Dimmas« Lørdagsnummer optræder en Defensor for Uaalideligheden ved vor Telegramforbindelse med Omverdenen, gennem »Store Nordiske«, og bræger efter bedste Evne, at Folketingets Formand er Medlem af Telegramselskabets Bestyrelse. For »Dimma« synes det at være, et kærkomment Bærg, men

Uaalidelighedens Defensor, »Public«, maa dog ikke tro, at det udelukker, at der i Idioter, han optræder iblandt, selv om han befinder sig i »Dimmas«, for der er ingen, som er naiv nok til at tro, at det er Folketingets Formand, der foranlediger, at de herfra sendte Telegrammer skifter Afsendersted og erstatte med »Newcastle on Tyne« — dan er for lyk.

»Buttercup«.

sum lá her á Havnini seinastu viku, mundi verið fyrri stórum skaða. Tað var eldur komin í ein gamlan græskveyl, ið lá í motorráðinum, og

menn vóru heilt illa staddir; men tað eydnaðist at fáa sløkt logan áður enn politimeistarinn og »brandkorps« við balju-sprøytuni kom umborð.

De gamle Kobbermønter.

Da den kongelige Mønt meddeler, at den endnu cirkulerende Konventionsmønt (Kobbermønterne uden Hul) snarest skal udgaa af Omsætning, anbefales det, at disse Mønter indsendes til Banken for Ombytning med de nye Kobbermønter.

Lýsingar

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.

Skrubbifon „R. A.“

„Tjaldur“ Sæben.

„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færreste. De drejeste.

Bazar paa Viderejde

Søndag den 10. Juni 1928.

Søndag den 10. Juni 1928 afholdes der Bazar paa Viderejde i Forbindelse med Bortlodning til Fordel for et nyt Orgel i Videre Kirke.

Flere fremmede Talere ventes.

Paa Bazarkomitéens Vegne

Georg Knudsen,
Sognepræst.

Hull-Ruten.

Skib afgaar fra Hull den 12. Juli til Færøerne.

Skibet anløber samtlige Stationer.

SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Galvaniseraðar takplátur

keypast billigast frá **Poul Hansens** Heilsulu, Tórshavn.
Telefon 65. Telegramadressa VERITAS.

Tømmer.

Benyt Lejligheden til at indsende Deres Ordre snarest paa Bestilling af Tømmer og Bygningmateriale, som leveres til absolut billigste Dagspriser. Levering direkte fra Lager i Norge. Afsendes hver 14. Dag.

M. MØRK
Telf. 233.

Opdykningsjord til Leje.

Parcelleer Litra C. E. F. og H. i »Gundadal« er til Leje. Ansøgninger indsendes til Byrådskontoret inden 11. Juni d. A., hvor nærmere Oplysninger faas.

Thorshavns Byraad, den 30. Maj 1928.

„Tjaldur“ Sæben bedst og drejeste.

Da Blikkenslager Hödel skød paa Wilhelm d. I. og Bismarck gennemførte Socialistloven.

Et 50 Aars Minde.

(Efter hidtil utrykte Kilder i det preussiske Justitsministerium).

For 50 Aar siden — den 11. Maj 1878 — affyrede en ung Mand paa »Unter den Lindens« i Berlin tre Skud mod den kejserlige Ekvipage. I Vognen sad Keiser Wilhelm I. og hans Datter Louise, Storhertuginde af Baden. Mængden trængte ind paa Mænd, der forsogte at flygte, mishandlede ham og overgav ham til Politiet.

Faa Timer senere forkyndte Bladene, at Blikkenslagerens Hödel fra Leipzig havde benyttet Keiserens daglige Kørekur paa Under den Linden til at forøve et Attentat mod ham. Forbryderen var Socialdemokrat og havde allerede aflagt en fuldstændig Tilstaaelse. Han paastod, at mange mennesker var indviet i Attentatet, men at andre hverken havde anstiftet det eller været medvirkende ved dets Udførelse.

Om Hödel hørte man derefter i lang Tid kun lidt. Det blev blot stadig foreskret, at han var Socialdemokrat, og at han paa Grund af sine republikanske

Anskuelser havde til Hensigt at myrde Keiseren.

Om hans Fortid, hans Barnedom og Ungdom fik man derimod intet at vide, og først nu, efter 50 Aars Forløb, naar man finder Klarede.

Gerningsmandens Barndom.

Hödel blev født som »uægte« Barn i 1837 og voksede op under trostesløse Forhold. Fra det 11. Aar var han Vænettyv, to Aar senere begyndte han sit Landstrygerliv. Han blev fanget og sendt til Forældrene, der i Mellemtiden var blevet gift. Faderen døde, og Moderen vidste ikke hvad hun skulde stille op med den vilde Krabat. En Ungdomsforsorg, der fortjener dette Navn, eksisterede den Gang ikke. Drengen gjorde sig Gang paa Gang skyldig i Tyveri og blev sendt til en Opdragelsesanstalt, hvor man med Opdragelse ikke forbandt andet Begreb end Straf. Der blev givet Undervisning i Læsning og Regning, og Eleverne skulde saa, naar de blev

fjorten Aar gamle, kere et Haandværk. Det blev maaske ikke saa meget med at lære, mens derimod den mindste Forseelse mod Hjemmets Husorden straffedes med Prygl, Prygl og atter Prygl.

I Juni 1871 fik Eleverne fat i et Blad, hvori socialdemokratiske Forere protesterede mod den militærke Voldsfred mellem Tyskland og Frankrig, der gjorde det franskeklende Elsass-Lothringen til tysk Omraade, samtidig med at Bladet begejstret hylde de Kommuner i Paris. »Eleverne kendte næppe de historiske Kendsgerninger, og de begreb navnlig ikke den politiske Sammenhæng. Men de forstod een Ting: at fortvivlede Mennesker satte sig op imod deres Pligtaander. Hvad om de forsogte det samme? Paa deres egen vis. En vellykket Masseflugt, og de vilde være deres Pligtaander kvit.

Hödel var den første, der gav Udtryk for dette Ønske. Hans Ord syntes at fænge. Hans Kammerater skarede sig om ham, og han blev deres Raadgiver og Anfører. Flugtplanen skulde bringes til Udførelse om Natten. Imidlertid var der en Forræder mellem Drengene, og Hödel blev draget til Ansvar som Anstifter af Sammensvær-

gelsen. Sagen blev meldt til Politiet, og den kun fjortenaarige Dreng blev straffet. Han fik 6 Dages ensom Arrest, tre Dages Vand og Brød og hver Mandag fire Uger i Trek 25 Stokkeslag.

Saaledes blev Hödel opdraget, og Anstaltlederen attererede, at han forlod Anstalten som »forbedret«. En lang Tid arbejdede han som Blikkenslagerlærling og Svend. Det var kun en tilsynsladende Forbedring, der var sket med ham. Han begyndte atter at stjele, og for ikke paany at blive spærret inde paa en Anstalt, flygtede han til Ulandet. Fra Ungarn blev han udvist. I Wien holdt han sig til en Begyndelse i Ro, men gjorde sig senere skyldig i Bedrageri med Hensyn til et Pengebeløb og maatte skyndsomst flygte. — Saa vendte han tilbage til Leipzig og ernærede sig ved redeligt Arbejde. Da han uforstyldt mistede sin Stilling, betlede han sig frem.

Han var fortvivlet

over ikke at kunne finde Beskæftigelse ved ærligt Arbejde og spekulerede meget derover. Han kom i Selskab med politisk interesserede med stærke Oppositionstilbøjeligheder og bevægede sig blandt Socialdemokrater, Anarkister og kristelig-

socialer, og for dem alle var han efterhaanden og lejlighedsvis og samtidig Abonnentsamler, Avisbud og Agitator. Ind imellem optraadte han som Lokkespil og robede de socialdemokratiske Foreres Planer for konservative Blade. Dette blev bekendt, og det socialdemokratiske Parti ekskluderede ham.

Da ingen i Leipzig vilde have med Hödel at gøre, flyttede han til Berlin og traadte i Tjeneste hos det kristelig-socialt Parti. Samtidig stod han i Forbindelse med Anarkisterne Most og Werner. Han holdt politiske Taler i Knejer og Restauranter. Det viste sig herved mere og mere, at Hödel var en sindssyg Mand. Han fik Storhedsvandvid og fortalte til hvem, der vilde høre det, at han var udsat til at spille en betydelig Rolle, først som Rigsdagsmand og senere som Minister og maaske endnu meget mere. Samtidig fortalte han, naar han var beruset, at Navnet Hödel snart skulde komme til at drøne gennem alle Byens Gader og Stræder. Stöcker, Bebel, Windhorst, ja selv Bismarck var intet imod ham...

Bismarck udnytter Attentatet.

Han var lige ved at faa Ret. — Kulgrube pøb hen over Kej-